

10.VI. 2024.	PONEDJELJAK <i>Margareta</i>	Za pok. i obraćenje živih u ob. Horvat i Doleneć + Ana i Branimir Doleneć	7 18,30
11.VI. 2024.	UTORAK <i>Barnaba</i>	Za duše u čistilištu + Petar Strnad i ob. Bricelj	7 18:30
12.VI. 2024.	SRIJEDA <i>Ivan Fakundo</i>	+ Franciska i Stjepan Strbad, Jelena i Josip Lukša i zahvala M. B. Na nakanu	7 18,30
13.VI. 2024.	ČETVRTAK <i>ANTUN PADOVANSKI</i>	+ Goran Široki i zahvala sv. Antunu	7
		+ Pero Čović i Ivo Nikić	8
		+ Vlado Restek	9
		ŽUPNA	11
14.VI. 2024.	PETAK <i>Valerije</i>	+ Katica i Tomo Lazar	18,30
		Zahvala obitelji + Mladen Frančić	7 18:30
15.VI. 2024.	SUBOTA <i>Vid</i>	+ Josip, Antun i Franciska Žinić i za duše u čistilištu + Vid, Margita i ob. Filipović	7 18:30
16.VI. 2024.	11. nedjelja kroz godinu	+ Ante i Mijo Ivković i ob. Fulir	7
		ŽUPNA	9,30
		+ Ivan Juršetić	11,30
		+ ob. Balaško	18,30

Savao dođe u Jeruzalem, nastojao se približiti učenicima; ali ga se svi bojahu, jer nisu vjerovali da je uistinu učenik. Nato ga uze Barnaba i odvede k apostolima te im izloži kako je Savao napustio Damask, vidio Gospodina koji mu je govorio i kako je u Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo. Otada se s njima slobodno družio, smjelo propovijedajući ime Gospodnje« (Dj 9,26–27). **Treći** je podatak o nošenju milostinje u Jeruzalem. On također govori o Barnabinjoj socijalnoj dimenziji, smislu za druge, osobito potrebne. A onda dolaze izvještaji o Barnabinim misijskim putovanjima. On u pratnji sv. Pavla ide na svoj rodni otok Cipar, a zatim u Malu Aziju. Antiohijska Crkva Pavla i Barnabu poslala u Jeruzalem na Apostolskoga sabora na kojem su aktivno sudjelovala i oba apostola: Pavao i Barnaba. Jedna legenda, kasnije i zabilježena, govori o Barnabinu apostolatu na Cipru te o njegovoj slavnoj smrti koju su, prema nekom monahu Aleksandru, prouzročili Židovi došavši iz Sirije u Salaminu na Cipar. Njima je bilo zazorno da je taj čovjek tolike obratio na kršćanstvo pa su ga kamenovali i spalili. Neki su mišljenja da bi ta stara predaja mogla imati i svoj povijesni temelj.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 23 Godina XVII 9. lipnja 2024.g.

10. nedjelja kroz godinu - godina B

SRCEM TRAZITI ISUSA

Evangelje: Mk 3,20-35

U ono vrijeme:

Dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: »Izvan sebe je!«

I pismoznanci što sidoše iz Jeruzalema govorahu: »Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle.«

A on ih dozva pa im u prispodobama govoraše: »Kako može Sotona Sotonu izgoniti? Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati. Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati. Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!

Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja dovijeka; krivac je grijeha vječnoga.« Jer govorahu: »Duha nečistoga ima.«

I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: »Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!« On im odgovori: »Tko je majka moja i braća moja?«

I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: »Evo majke moje, evo braće moje! Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka.«

Ostala čitanja: Post 3,9-15; 2 Kor 4,13-5,1;

Prvo čitanje na desetu nedjelju kroz godinu uzeto je iz Knjige Postanka u kojemu sveti pisac kazuje posljedice grješnog stanja, odnosno kako je prvi ljudski par »proigrao« svoju rajsku sreću. Unatoč svemu, Bog nije prokleo čovjeka, već je ostavio vrata nade otvorenima, to jest da čovjek nije nužno izručen zlu. U drugom čitanju sveti Pavao svoje korinške vjernike, a s njima zajedno i nas, potiče da svoj pogled usmjerimo ne na vidljivo već na nevidljivo. To je potrebno zato jer bi nam se patnje ovog života činile neizdržljivima kada ne bismo imali nade da će naš život svoju puninu postići u vječnom blaženstvu. U evanđelju čitamo o optužbama farizeja da je Isusa opsjeo Belzebul. Značajna je okolnost uvodna rečenica formulirana od evanđeliste: »Vrativši se kući, ponovo se slegnu veliko mnoštvo naroda, tako da nisu mogli ni jesti«. Isus se dakle vratio kući s jednog apostolskog kružnog putovanja.

Kada se čovjek sa jednog dugog putovanja i dugog izbjivanja vraća kući, onda sanjari o tome, kako će dobro opet biti kod kuće, odmoriti se u intimnom ozračju, među poznatim ljudima. Ni Isus nije bio izuzetak od ove opće ljudske potrebe. Umjesto prijateljskog prijema, međutim, morao je zaključiti, da se našao u neprijateljskom okruženju. Ne samo što se stari prijatelji, već ni rođaci nisu obradovali njegovom povratku. Ne sviđa im se Isusovo ponašanje, ne razumiju njegovo naučavanje, ne znaju, zapravo tko je Isus i od kuda ima snagu da ozdravlja. Samo jedna kategorija ljudi se ne zgraža nad Isusom: Njegovi učenici, točnije dvanaest apostola. Korisno je, naime, usredotočiti pozornost na okolnost da je ovaj incident nastao neposredno nakon što je Isus izabrao Dvanaesticu. Ovi ljudi su rekli da Isusovom pozivu, povjerali su mu svoje živote i nisu dovodili u pitanje njegovo podrijetlo i božansko porijeklo njegove vlasti. U ovom evanđelju, dakle, susrećemo dva mentaliteta, dva načina, kako Isusu možemo približiti.

Prvi mentalitet mogli bismo nazvati metodom razuma: farizeji, Isusova rodbina, stanovnici sela, Isusu su se približavali razumom, htjeli su razumjeti tko je on, što naučava i na kakav autoritet oslanja svoju snagu. Budući da Isusova osoba i ponašanje prelaze razumske kategorije, nisu bili u stanju prihvatiti ni Isusovu osobu.

Drugi mentalitet mogli bismo nazvati metodom srca, a predstavljaju ga apostoli. Oni ljube Isusa, imaju povjerenja u njega, i ne smeta im okolnost što mnogo toga iz njegova naučavanja ni oni ne razumiju.

Danas Crkva predstavlja Isusa, i ova su dva mentaliteta prisutna ne samo među »onima izvana«, već i među vjernicima. Možda i nas ponekad zasmeta da ne razumijemo točno sve ono što Crkva naučava ili čini. U tom slučaju trebamo angažirati svoje srce, kako se ne bismo samo razumom, već i ljubavlju približili Crkvi. U ovom evanđelju, nadalje, susrećemo tri tipa ljudi. Tu je prije svega Isusova rodbina, koja ga želi pozvati kući jer se proširila vijest da se poremetio. Možemo pretpostaviti da su ovi ljudi u dobroj namjeri željeli vratiti Isusa, kako bi u intimnom krugu obitelji našao mir. Zatim su tu pismoznanci koji su došli iz Jeruzalema, koji su stigli s već unaprijed definiranim optužbama, odnosno, da Isusovo naučavanje ne može biti vjerodostojno jer je opsjednut od đavla, sam Belzebul, poglavar zlih duhova ga je opsjeo i samo s njegovom pomoći može izgoniti zle duhove. I kao treći pojavljuju se na sceni Isusova majka i rođaci. Uočimo da ovi ne govore ništa, niti brane Isusa niti ga optužuju. Jednostavno, željeli bi ga vidjeti. Možemo zamisliti prije svega Mariju, Isusovu Majku, koja je svog Sina brižno očekivala s dalekog puta i kao svaka majka, željela je što prije zagrliti svoje drago dijete. Isus, na prvi pogled kao da ih nije primijetio, ali neka nas ne zavarava privid. Isus, koristeći prisutnost svoje Majke, dao je o njoj najljepše

svjedočanstvo: Marija nije samo njegova majka po tijelu, već i po tome što je u svemu, uvijek i bezuvjetno izvršavala Božju volju. Marija je srcem tražila svog Isusa. Ovo evanđelje poziva i nas da ne sudimo Isusu i Crkvi, već s marijanskom dušom, vjerom, srcem i ljubavi tražimo njega i njegovo božansko lice u Crkvi.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

PRIPRAVA U ČAST BLAGDANA SV. ANTUNA PADOVANSKOG
PONEDJELJAK - 10. lipnja 2024. u 18,30 - SUSRET BRAČNIH PAROVA koji u ovoj godini slave 5 - 10 - 15 - 20 - 25 - 30 - 35 - 40 - 45 - 50 - 60 godina braka - prilika za ispovijed - misa - obnova bračnih obećanja

UTORAK - 11. lipnja 2024. u 18,30 sati - SUSRET STARACA I BOLESNIKA - prilika za ispovijed, misa, podjeljivanje sakramenta bolesničkog pomazanja

SRIJEDA - 12. lipnja 2024. u 18,30 - SUSRET SVIH SKUPINA KOJE SE OKUPLJAJU U NAŠEM SAMOSTANU I CRKVI (Župno pastoralno i ekonomsko vijeće, Volonteri župnog Karitasa, čitači, pjevači - župni zbor, Malo stado - Framo, FSR, Vjera i svjetlo, Biblijska skupina, ministranti)

Trodnevnici vodi fra Lucije Jagec, vikar franjevačkog samostana u Varaždinu

ANTUNOVO - 2024.

Ujutro u 7 misa će biti u crkvi, a ostale mise, nadamo se prikladnom vremenu, u samostanskom dvorištu u 8, 9, 11 i navečer u 18,30. U 17,30 biti će blagoslov djece. Svečanu misu u 11 sati predvodi naš dekan preč. Dominik Vukalović.

Sveti Barnaba blagdan 11. lipnja

Duh Sveti po psvojim plodovima bio je naročito prisutan u svetom apostolu Barnabi. Za njega je sv. Luka u Djelima apostolskim zapisao: »Bijaše on dobar čovjek, pun Duha Svetoga i vjere« (Dj 11,24). Na drugome mjestu hvali se njegova darežljivost, što je opet plod Duha: »Tako je Josip, koga apostoli prozvaše Barnaba – što znači sin utjehe – levit, rodnom s Cipra, posjedovao njivu, koju proda i novac donese te ga stavi pred noge apostolima« (Dj 4,36–37). Prema izvještajima Djela apostolskih, Barnaba je prije Pavla, a kasnije uz njega, bio jedan od najvećih apostola i misionara prve crkvene zajednice. »Barnaba krene u Tarz da potraži Savla« (11,25). S njime zajedno nosi pomoć – dar antiohijske zajednice – »braći u Judeji« (11,30). »Barnaba i Savao, pošto su izvršili dužnost, vratiše se iz Jeruzalema, uzevši sa sobom Ivana zvanog Marka« (11,25). Zatim kreće na prvo veliko misijsko putovanje, za koje ih je odredio sam Duh Sveti: »Odvojite mi već Barnabu i Savla za djelo za koje sam ih odredio!« (12,2). Nažalost mali je broj sigurnih podataka o njegovu životu. **Prvi** je takav podatak njegova darežljivost. »On je posjedovao njivu, koju proda i novac donese te ga stavi pred noge apostolima« (Dj 4,37). Novac će biti utrošen u dobro siromaha. **Drugi** je podatak isto tako značajan. I on govori o velikoj Barnabinoj duši. »Kada